

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 448
din 20.08.2009**

Dosar nr: 155/2009

Petiția nr: 3.778/03.04.2009

Petent: R W S

Reclamat: Banca Comercială Română

Obiect: pierderea, odată cu calitatea de salariat, a dreptului de a beneficia de acțiunile convenite unui salariat

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. R W S , cu domiciliul în loc.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Banca Comercială Română, loc. București, Bdul Regina Elisabeta, nr. 5, sector 3

II. Obiectul sesizării

2.1. Obiectul petiției vizează pierderea dreptului de a beneficia de acțiunile convenite unui salariat BCR, odată cu pierderea calității de salariat în urma restructurării din motive ce nu țin de persoana sa, măsură ce favorizează o anumită categorie socială și anume foștii salariați ieșiți la pensie.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția nr. 3.778 din data de 03.04.2009, petentul arată că a fost salariat al Băncii Comerciale Române S.A. Sucursala Suceava – Filiala Câmpulung Moldovenesc în perioada 1991-2003, iar în data de 13.11.2003 a fost restructurat din motive care nu țin de persoana sa. Petentul a fost anunțat în data de 26.02.2004 că nu

mai face parte din Asociația Salariaților din B.C.R. în care era înscris cu drepturi depline, deoarece odată cu pierderea calității de salariat și-a pierdut și dreptul de a beneficia de acțiunile cuvenite unui salariat, fapt considerat de petent ca fiind o măsură cu caracter discriminatoriu ce favorizează o anumită categorie socială și anume foștii salariați ieșiți la pensie în detrimentul salariaților restructurați din motive care nu țin de voința lor.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa nr. 5.126 din 15.05.2009 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 5.125 din 15.05.2009 a fost citată reclamata. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 11.06.2009. Ambele părți au fost prezente și au solicitat un termen de o săptămână pentru mediere, sau, dacă aceasta nu va fi posibilă, un nou termen de audieri peste patru săptămâni.

4.3. Prin adresa nr. 6.328 din 25.06.2009 a fost citat petentul pentru un nou termen. Prin adresa nr. 6.327 din 25.06.2009 a fost citată reclamata. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 09.07.2009. La termen petentul a fost absent, iar reclamata s-a prezentat.

4.4. Colegiul a acordat părților termen pentru concluzii scrise, la data de 16.07.2009. Reclamata a comunicat concluzii prin adresa înregistrată cu nr. 6.837 din 14.07.2009.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul arată că a fost salariat al Băncii Comerciale Române S.A. Sucursala Suceava – Filiala Câmpulung Moldovenesc până la data de 13.11.2003 când a fost restructurat din motive care nu țin de persoana sa.

5.1.2. Petentul precizează că a fost înscris cu drepturi depline în Asociația Salariaților din B.C.R., asociație constituită în anul 2000 din salariații băncii și foștii salariați ieșiți la pensie, dar în data de 26.02.2004 a fost anunțat printr-o adresă că nu mai are dreptul să facă parte din asociație, că, odată cu pierderea calității de salariat se pierde și dreptul de a beneficia de acțiunile cuvenite unui salariat, excepție făcând doar salariații care s-au pensionat.

5.1.3. În susținerea plângerii sale, petentul invocă Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați, Directiva 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, Directivai Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2

decembrie 2000 și Declarația Universală a Drepturilor Omului, având în vedere caracterul discriminatoriu al măsurii de excludere din asociația salariaților.

Suștinerea reclamatei

5.2.1. Banca Comercială Română arată că privatizarea BCR s-a realizat în baza Strategiei de Privatizare a BCR aprobată prin H.G. nr. 772/2003, în temeiul OUG nr. 28/2003 privind vânzarea anumitor pachete de acțiuni ale BCR aprobată prin Legea nr. 291/2003 prin derogare de la prevederile Legii nr. 83/1997 pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar și în baza OUG nr. 18/2004.

5.2.2. Partea reclamată semnalează că, în scopul dobândirii de acțiuni de către salariații băncii în cadrul procesului de privatizare, s-a constituit Asociația Salariaților BCR SA, persoană juridică fără scop patrimonial, pe o perioadă determinată, respectiv 5 ani, dar nu mai târziu de data la care își îndeplinește scopul pentru care s-a înființat, începând cu data înscrierii în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor de pe lângă Judecătoria sector 3 București.

5.2.3. Se arată că urmare demarării procesului de privatizare a fost necesară stabilirea modalităților și criteriilor de distribuție și redistribuire a acțiunilor către membrii Asociației și corelarea prevederilor Statutului Asociației cu actele normative referitoare la privatizarea BCR. Partea reclamată precizează faptul că, față de prevederile Statutului Asociației salariaților BCR, petentul, nemaivând calitatea de salariat al băncii nu mai putea face parte din Asociația salariaților BCR și nici cumpăra acțiuni BCR.

5.2.4. Partea reclamată consideră că memoriul petentului este în mod greșit îndreptat împotriva Băncii Comerciale Române SA, deoarece partea reclamată ar fi trebuit să fie Asociația Salariaților din BCR, dar semnalează că asociația menționată nu mai are personalitate juridică din anul 2006.

5.2.5. Un alt aspect reliefat de partea reclamată este acela că de la momentul la care petentul plasează presupusul act de discriminare și momentul petiției a trecut mai mult de un an, astfel încât termenul legal în care orice persoană care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este depășit.

5.2.6. În punctul de vedere exprimat, partea reclamată arată că faptele semnalate de petent nu pot fi calificate ca fiind acte sau fapte discriminatorii, deoarece a exclude un fost salariat BCR din Asociația Salariaților BCR nu poate constitui un act de discriminare, din însăși denumirea persoanei juridice rezultând calitatea pe care trebuie să o aibă membrii acesteia. Partea reclamată solicită respingerea de către Consiliu a petiției formulate împotriva sa.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant

că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, paragraf.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Austria, paragraf.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, paragraf.75)

6.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, paragraf 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 paragraf.91)

6.3. De asemenea, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.** (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție.** (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

6.4. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.5. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele cuprinse în art. 1 și art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor

omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.6. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.7. În cauza Colegiul ia act de faptul că partea reclamată a invocat excepții. Ca atare, în baza prevederilor art. 63 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 346 din 6 mai 2008 „Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției. (2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției”.

6.8. Colegiul observă că partea reclamată a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, excepția tardivității introducerii plângerii iar pe fond respingerea plângerii ca neintemeiată. În opinia Colegiului, excepția tardivității plângerii reprezintă o excepție de procedură iar excepția lipsei calității procesuale reprezintă o excepție de de fond. Ca atare, Colegiul se va pronunța cu precădere asupra excepției de tardivitate.

6.9. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, corelativ circumstanțierii faptelor rațione tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare este strâns legată de informarea petentului cu privire la faptul că nu mai are dreptul să facă parte din Asociația Salariaților din BCR și odată cu pierderea calității sale de salariat se pierde și dreptul de a beneficia de acțiunile convenite, excepție făcând doar salariații care s-au pensionat.

6.10. În acest sens, Colegiul reține că petentul a fost angajat al BCR-filiala Câmpulung Moldovenesc până la data de 13.11.2003, când postul său a fost restructurat datorită restrângerii activității. Pe de altă parte, Colegiul reține că, în scopul dobândirii de acțiuni de către salariații băncii în cadrul procesului de privatizare, s-a constituit Asociația Salariaților BCR SA, persoană juridică fără scop patrimonial, pe o perioadă determinată, respectiv 5 ani, dar nu mai târziu de data la care își îndeplinește scopul pentru care s-a înființat, începând cu data înscrierii în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor de pe lângă Judecătoria sector 3 București, respectiv 27.06.2000.

6.11. Potrivit art. 10 din Statutul Asociației salariaților BCR pot participa la asociație pe bază liberului consimțământ exprimant în scris: a.) Salariații societății ce au contract individual de muncă, încheiat pe durată nedeterminată, la data de 31 decembrie 2003, b.) membrii Consiliului de administrație al societății care îndeplinesc această funcție la data de 31 decembrie 2003, c.) pensionarii, inclusiv cei cu grad de invaliditate nerevizibil, care au avut ultimul loc de muncă la BCR. Potrivit art. 13 din Statut: „Sunt excluși de drept membrii Asociației societății, pentru următoarele motive: a) nu plătesc cotizația stabilită, b) nu subscriu și nu plătesc cel puțin o acțiune, c) *nu mai au calitatea de salariat cu contract de muncă pe durată nedeterminată, după data de 31 decembrie 2003 cu excepția pensionarilor societății*, d) au adus prejudicii băncii în calitate de salariați ai acesteia și împotriva lor s-a făcut plângere penală, e) după data pensionării s-a constatat că în calitate de salariați au adus prejudicii acesteia și împotriva lor s-a făcut plângere penală. Calitatea de membru al Asociației încetează prin deces”.

6.12. În fapt, Colegiul reține că prin decizia nr. 24 din 10.11.2003 s-a dispus încetarea contractului individual de muncă, prin concediere pentru motive care nu țin de persoană angajată, conform art. 55 lit.c coroborat cu art 65 din Codul muncii, începând cu data de 13.11.2003. Prin adresa cu nr. S-4199/26.02.2004 petentul a fost informat că „în conformitate cu prevederile statutului Asociației Salariaților BCR aprobat în Adunarea generală a salariaților BCR din 23.02.2004, art. 13, pct.c, nu mai aveți calitatea de membru al asociației, întrucât la data de 31.12.2003 nu mai aveți calitatea de salariat cu contract de muncă pe durata nedeterminată la Banca Comercială Română S.A” În acest sens, Colegiul reține că prin plângerea adresată CNCD petentul a promovat o cerere „având în vedere caracterul discriminatoriu al măsurii de a favoriza o anumită categorie socială, în cazul de față foștii salariați ieșiți la pensie în detrimentul salariaților restructurați din motive care nu țin de voința lor”.

6.13. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

6.14. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

6.15. Or, față de aspectele reținute mai sus în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 3778 din 03.04.2009, Colegiul observă că, stricto sensu, față de modalitatea în care este redactată plângerea, fapta dedusă soluționării s-a produs la data de 26.02.2004 cand s-a comunicat petentului excluderea de drept, ca urmare a constatării ipotezei prevăzute de art. 13 pct. C din Statutul asociației. Din acest punct de vedere, se prezumă că petentul a luat la cunoștință de săvârșirea faptei. Or, Colegiul observă că părțile, în mod special petentul nu contestă momentul luării la cunoștință a măsurii de excludere. Pe de altă parte, pornind de la premisa că petentul era membru al asociației, deci și-a exprimat consimțământul liber de a dobândi această calitate, se poate prezuma că, în consecință, a cunoscut statutul asociației care cuprindea la Capitolul IV Condițiile de admitere în Asociație, de aderare ulterioară, de retragere și de excludere din Asociație. Pe de altă parte, având în vedere realizarea scopului pentru care a fost constituită, Asociația și-a încheiat activitatea, fiind radiată, prin încheierea instanței de judecată nr. 143 din 23.06.2006, definitivă și irevocabilă.

6.16. Colegiul observă că petentul nu contestă aceste împrejurări de fapt, și argumentează netardivitatea cererii prin continuitatea demersurilor sale, în speță acțiuni adresate diferitelor instituții publice ori instanțelor de judecată. Or, Colegiul nu poate primi susținerile petentului deoarece termenul de un an prevăzut de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, nu se raportează la continuitatea demersurilor în ceea ce privește alegația săvârșirii unei discriminări cât la intervalul de timp care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care se putea lua cunoștința de săvârșirea ei,

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 04.09.2009

Red. G.D., Tehnored. A.S., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

